

۲۷۳ - ای دوستان جانی من یاران رحمانی من عزیزان آسمانی...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۷۳ - ای دوستان جانی من یاران رحمانی من عزیزان آسمانی من

ای دوستان جانی من یاران رحمانی من عزیزان آسمانی من، چه نویسم آیا از فضل و موهبت جانان نگارم و یا از لطافت و روحانیت دل و جان دم زخم از مائده سماوی گویم یا بیان مواهب مخصوصه ربّانی نمایم که جمیع این الطاف شامل حال اهل بهاست. باید بیان مجمل نمود و الا تفصیل سبب تعطیل گردد و از امور لازمه بکلی باز مانم. مقصود اینست که جهان غافل و شما آگاه و عالمان و عارفان محروم و شما محرم و اکابر و اعظم بیگانه و شما آشنا، آنان اعتساف خواهند و شما انصاف جوئید، آنان راه جفا گرفتند و شما سبیل وفا پوئید، آنان در نهایت بغض و کینند و شما در غایت محبت با ملل روی زمین، آنها خونخواری خواهند و شما غمخواری میکنید، آنان درندگی جویند و شما بندگی مینمائید، آنان زخمند و شما مرهم، آنان دردند و شما درمان، آنان زهرند و شما شهد، آنان تیر جفایند و شما میر وفا، آنان مصدر بغض و عداوتند و شما مرکز حبّ و ملامفت، آنان اگر دست یابند خون ریزند و شما اگر فرصت یابید شکر ریزید و مشک و عنبر بیزید. بین تفاوت از بکجا این نیست مگر از موهبت جمال ابهی روحی له الفداء و علیکم التّحیّة و الثّناء.

ORIGINAL

AUDIO